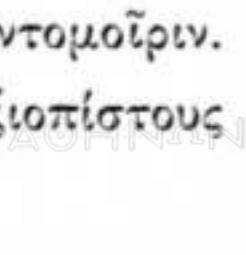
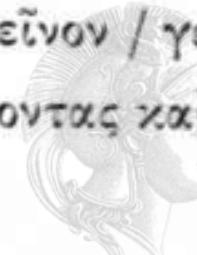

230

Συμβιβασμός

φ. 126^v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαΐου 27/ ἐν τῇ Ναξίᾳ εἰς τὸ σπίτιν ὅποι / εύρισκεται τὴν σήνμερον ἡ κερὰ Ἐρήνη λεγομένην Γραμματικούδενα καὶ θυγάτην ποτὲ Ἰωάννη Ζαρά / κην ἔνμπροσθεν εἰσὲ μένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους μαρ / τύρους ὁμολογᾶ καὶ λέγειν ἡ αὐτὴν κερὰ Ρήνην πώς τὸ ἀμπέλιν ὅποι εἶχε στὸ Ἀγερσανὶ τὸ / ἐπουρκόταξ τῆς θυγατέρας της τῆς κερα Μαρίας καὶ εἶχεν της κοντετζὶο ὅτι νὰ τρώγῃ ἀπὸ / τὸ ἐκεῖνον ἀμπέλι γεροντομοῖριν εἴκοσιν μιστάτα κρασὶν καὶ δυὸ πινάκια σύνκα ώς πότε / ζεῖ ἡ ὅποια ἄνω εἰρημένην Μαρία ἐπούλησεν / ἀπὲ / τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι μέρος ἀπ' αὐτὸν τοῦ μισέρ / Σταυριανάκην Μιχαλίτζην καὶ ἐκράτησεν καὶ μέρος ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν διὰ πινομὴν τοῦ γεροντομοῖροι / ρίου ὅποι ἔτρωγε ἡ μάναν της. "Ἐτζιν μετέπειτα ἡ αὐτὴν κερὰ Ἐρήνην ἔστειλε πιτροπικὴν τοῦ / μισέρ / Αντώνην Γρίσπου ὅτι νὰ μπορῇ νὰ πουλήσῃν τὸ γεροντομοῖριν ὅπου ἔτρωε καὶ ἥδωνέν του / ἀσυτουριτὰ ὅ, τιν κάμειν νᾶναι καλὰ καμωμένα. "Οθεν πάλι ἡ ἄνωθεν Μαρία ἐπούλησεν καὶ / τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ἀμπελίου ὅπου ἐκράτηξεν τοῦ μισέρ / Ιακώβου τοῦ Κουτελάρου μὲ θέλημα τοῦ ἐπι / τρόπου ἥγου τοῦ ἄνωθεν Γρίσπου καὶ πάλι ὁ Κουτελάρος ἐπούλησεν τὸ ἐκεῖνο κομμάτιν τοῦ ἄνωθεν / μισέρ Σταυριανάκην καὶ πάλιν μὲ τὸ θέλημα τοῦ μισέρ / Αντώνη τοῦ ἐπιτρόπου. Λοιπὸν ὁ αὐτὸς / μισέρ / Αντώνης ώς ἐπίτροπος τῆς ἄνωθεν κερὰ Ἐρήνης ἐπῆρε μερικὰ τορνέσια ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ / ἀμπελίου ὅποι ἐπουλήθην καὶ ἐπῆγεν τα εἰς τὴν Μπόλην τῆς αὐτῆς κερὰ Ἐρήνης καὶ ἐκοντεταρίστην / ὅ, τι ἥκαμε ὁ ἐπίτροπός της μὲ μάρτυρες. Λοιπὸν εἰς τὸν καιρὸν ἐτοῦτον ἥρθε ἡ αὐτὴν κερὰ Ἐρήνην ἐ / δῶ εἰς τὴ Ναξίᾳ καὶ ἐγύρευε κάποια δωρεὰ ἀπὸ τὸ μισέρ Σταυριανάκην διὰ πινομὴ τοῦ γεροντομοῖ / ρίου ὅποι λέγειν πώς ἔτρωγε ὁ δὲ μισέρ Σταυριανάκης δὲν τῆς ἔδινεν τίποτις κατὰ τὰ χαρτιάν / του μὰ ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐμπήκαμε ἔνα δύο νομάτοιν καὶ ἐμιλήσανμέν του νὰ πῆ πώς κάνει μία ἐλεγη / μοσύνην ὅχιν ἀπὸ δικαίωμα τῆς κερὰ Ρήνης ἐκάμαμέν τους μὲ τὰ λόγια μας καὶ ἔδωσέν της / δύο ρεάλια καὶ ἐκουντεταρίστην ἡ αὐτὴν κερὰ Ἐρήνην καὶ ρεφουδάρειν καὶ ἀποξενώνεται καὶ λέγειν / πώς πλέα νὰ μὴν ἔχην κανένα δικαίωμα πλέα εἰς τὸ ἐκεῖνον γεροντομοῖριν μήτε αὐτὴν μή / τε ἄλλος κανεὶς διὰ αὐτὴν ἀλλὰ νὰ εἴναι λίμπερον καὶ ἐλεύτερον τὸ ἐκεῖνον ἀμπέλιν ἀπὸ τὸ ἐκεῖνον / γεροντομοῖριν. Οὔτως ἔμειναν καὶ οἱ δύο μερίδες κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους

μαρτύρους οι όποιοι γράφουν ύπό χειρός τος.

- Νικόλαος ιερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ —
- Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας παρακαλετὸς —
- Ἀντώνης Γρίσπος ὡς σὲπίτροπος μαρτυρῶ
- Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

231

Ἄβαντάριο

φ. 127^r - 129^v

/ Θεὸς Φ. 131

/ [+ Εἰς τὸ ὄν]ομα τῆς ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης / [ἡ]μῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.
1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου πρώτην ἀβαντάριον κά / μνει τὴν σήμερον ὁ μεγαλειότατος ἀφέντης Ἰακουμάκης Μπαρόντζης ὁμάδι μὲ τὴν / ἀρχόντισσάν του κυρία Μαρουδιὰ τῆς ἀρχοντοπούλας τος κυρίας Ἐρηνακίου διὰ νὰ / πάρου γαμπρὸ τὸν ἐντιμότατον καὶ χρησιμώτατον ἀφέντην Λογιζάκην Μπελώνια εἰς τὴν / αὐτὴν τος ἀνωθεν ἀρχοντοπούλα εἰς ἀνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὅρίζειν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησία. Καὶ ἐν μπρώτοις τάξου οἱ ἀνωθεν / γονέοι τῆς ἀρχοντοπούλας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη μας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρί / ας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν τος ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας.
/ — Ἀρχὴν τὴν εἰκόνα τῆς κυρίας μας Θεοτόκου ἡ Γέννησις καὶ ἀλλη μία ὁ ἀγιος Νικόλαος.—

- / — Ἐτιν τὰ σπίτια τοῦ Μπούργου ὅποι ἔχων γονικά μου ἀνώγια κατώγια καὶ μεντζάδον ὅλα καθὼς / εύρισκουνται ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικάν της — —
- / — Σκάνιο καρένιο ἔνα καὶ σκαμπέλα ταγιάδα πέντε —
- / — Βατζέλια προύτζινα τρία — — —
- / — Καντηλιερόλυχνους τῆς βίδας δύο καὶ καντηλιέρια τρία —
- / — Κασέλες πέντε — —
- / — Στρώματα γεμάτα μαλλὶ δύο —
- / — Προσκεφαλάδες ὀκτώ — —
- / — Σεντόνια χρυσᾶν ζευγάριν ἔνα — —
- / — Καὶ μαξελάρια χρυσᾶ βαριὰ μὲ χρουσοὺς φούντους ζευγάρι ἔνα —

